

گفتارنور، رئیس انجمن حرفه‌ای بوم گردی‌های استان کرمان با بیان این مطلب که ۹۰ درصد واحدهای بوم گردی با شیوع کرونا غیر فعال شدند، تصریح کرد: خوشبختانه بودیم که با شروع فصل پاییز گردشگری برای نقاط گرمسیری استان همچون شهداد داشته باشیم اما متأسفانه با توجه به اوج گیری مجدد کرونا هنوز خبری از تورهای گردشگری نیست و احتمال اعمال محدودیت‌ها نیز وجود دارد. وی گفت: در استان کرمان ۲۵۰ واحد بوم گردی وجود دارد که بعد از استان اصفهان، کرمان رتبه دوم جامعه بوم گردی کشور را از لحاظ تعداد به خود اختصاص داده است. اما متأسفانه با توجه به اوج گیری مجدد کرونا هنوز خبری از تورهای گردشگری نیست و احتمال اعمال محدودیت‌ها نیز وجود دارد.

ایلمنا: در سال تحصیلی جاری، پذیرش نخستین دانشجویهای رشته ایران شناسی در دانشکده رفسنجان در حال انجام است به مناسبت هفته میراث فرهنگی و گردشگری، مراسمی با حضور فعالان عرصه گردشگری و مسئولان شهرستان رفسنجان برگزار شد؛ فرماندار رفسنجان گفت: رفسنجان دارای آثار بکر گردشگری، جاذبه‌های طبیعی و آب‌وهوای تاریخی است که می‌توان به دره منحصر بفرد را که، بزرگترین خانه خشتی جهان، هتل‌هایی با تلفیق معماری سنتی و مدرن، دریاچه نمک در جوادیه الهیه فلاح، قلعه‌ها، کاروانسراها و ... اشاره کرد.

نگاهی به فرهنگ سقاخانه‌های در سیرجان

شمعی در دل، روشنایی برای رهگذر

عکس تزیینی است

انحراف و خرافه می‌زنند فقط به خاطر اینکه خودشان اجازه دارند به اعتقاد دیگری با چشم عقل و منطق نگاه کنند اما همان اجازه را دیگران برای نگاه کردن به اعتقاد اینان ندارند! از ترویج این نوع نگاه نصف و نیمه به فرهنگها و آیین‌ها هم چیزی جز خشونت فرقه‌ای در آینده بیرون نخواهد زد. نگاهی به کشورهای دیگر منطقه‌ای خاورمیانه بیندازید. اصلی‌ترین تفاوت محسوس آن‌ها با ایران در بود و نبود امنیت است که ما بیشتر داریم و آن‌ها کمتر. چرا؟ دلیل اصلی‌اش خیلی روشن است زیرا غلبه‌ی همین مدل نگاه منفی به خرده‌فرهنگ‌های جوامع خاورمیانه موجب پدیدار شدن وهابیت، بوکرام، داعش و طالبان بود.

وجه مشترک همه‌ی این گروه‌ها نیز در همین است که همگی اعتقاد خود را غیرخرافی می‌دانند و به همین نسبت اعتقاد دیگری برای‌شان غیرقابل تحمل است. پس برای تحمیل اعتقاد خودشان خشونت به خرج می‌دهند، آثار آن دیگری را منفرج می‌کنند و حتا کشتن هر باورمند به اعتقادی غیر اعتقاد خودشان را توجیه می‌کنند! این میان اگر ایران کمتر به چنین خشونت‌های فرقه‌ای آلوده شده است به خاطر فرهنگ تکثر آیینی و تساهل و مدارای ناشی از آن در مردم ماست. پس تجربه را تجربه کردن خطاست تا بخواهیم به اسم روزنامه‌نگاری و گزارش‌نویسی راه رفته‌ی کشورهای همسایه را برویم.

انگار سیرجان مشکل و معضلی ندارد که مسوولان این رسانه‌ها هربار -در این دوران فراوانی سوزه- از بی‌اطلاعی خودشان، سوزه کم می‌آورند بلافاصله اعتقاد خودش را میزان صراط مستقیم می‌گیرند و با خودرایی تمام دیگران را متهم به انحراف و خرافه‌پرستی می‌کنند! سقاخانه‌ها تا پیش از دوران جدید در کنار کاربرد رفع تشنگی رهگذران، دارای حرمت خاصی نیز در میان ایرانیان بودند. این احترام به خاطر اهمیت آب در زیستگاه ایرانی ایجاد شده بود و در فرهنگ دینی ایرانیان از باستان تا امروز هم نمود عینی داشته و دارد.

این نکته است؛ فرهنگ سقاخانه‌های سنتی دیرپاست و پدیده‌ی نوینی نیست که بتوان برجسب بدعت به آن زد. آب در فرهنگ ایرانیان مقدس شمرده می‌شده است. از آیین‌های باستانی تا امروز که با فرهنگ عاشورایی نیز عین شده است. دلیل این تقدس نیز روشن است. ایران سرزمین نیمه‌خشکی بوده و هست، اگر در آیین مهرپرستی و همچنین در کیش زردشت سفارش به آلوده نشدن آب شده بود، به خاطر اهمیت این عنصر کمیاب در زیستگاه انسان ایرانی است و لزوم پاکیزه ماندن آن برای جلوگیری از شیوع بیماری‌ها. این فرهنگ مختص کیش‌های باستانی نماند و بعدها همه‌ی ایرانیان با هر دین و مذهبی به آن پایبند ماندند. فرهنگی که تا همین چند دهه پیش رواج داشت و احترام به آب موجب سازگاری بودن نیاکان ما با محیط زیست شده بود. در سیرجان هم احترام به آب فقط مختص زردشتیان شهر نبود.

حالا چرا آیین شمع روشن کردن و بند گره زدن هنگام دعا در این سقاخانه‌ها، یکباره معطل و مشکل بزرگی پنداشته می‌شود که باید از آن گزارش تراشد، باید از کسانی پرسید که درس اول روزنامه‌نگاری را فراموش کرده‌اند که هنگام سوزه‌یابی باید سراغ معضلات عینی رفت و از مشکلات محسوس گزارش تهیه کرد.

اینکه عده‌ای با آیین قدیمی شمع روشن کردن در سقاخانه‌ها به آرامش روانی می‌رسند، چه آزاری می‌تواند برای دیگری داشته باشد که حالا شده است دغدغهی اصلی یک عده؟ از برخی گروه‌های روشنفکری بگیرد تا برخی افراد مذهبی، خودرایی‌هایی که فقط و فقط اعتقاد خودشان را درست می‌پندارند و به اعتقادات دیگران برجسب

باشد یا هنگام آبتنی در جوی قنات از زبلان مادر بزرگ‌های‌شان این جمله را شنیده باشند: «چشم توی آب نشاشی ها، کور میشی.» جمله‌ای که با عقل دوران کودکی هم قابل پذیرش نبود و اکثر ما به آن می‌خندیدیم اما بزرگتر که شدید تازه متوجه فلسفه‌ی آن جمله می‌شدیم. حکمتی پشت ظاهر ساده‌دلانه‌ی جمله‌ی مادر بزرگ‌ها وجود داشت. این که قرار بود همه در روستا از آب قنات برای آشامیدن، ظرف شستن و لباس شستن استفاده کنند و ترویج چنین حرمت‌هایی خود به خود به معنای پاسداری از پاکیزگی آب و رعایت بهداشت روستا به حساب می‌آمد.

از بد روزگار که با رواج نوعی عقلانیت نصفه و نیمه، ظاهر بینانه و کتبه‌بینانه، ما در سال‌های اخیر به این گونه جمله‌ها خندیدیم و آن‌ها را در ردیف زحیبت‌ها قرار دادیم و دست کم گرفتیم و نتیجه‌اش این شد که می‌بینید؛ رودخانه‌هایی پر از زباله‌های گردشگرانی که خودخواهانه زیست بوم زیبا را به زباله‌دانی تبدیل

خبر

مروری کوتاه بر تاریخچه سقاخانه در ایران

باشگاه خبرنگاران جوان: سقاخانه در معماری سنتی ایرانی، به فضاهای کوچکی در معابر عمومی گفته می‌شد که اهالی و کسبه برای دسترسی رهگذران تشنه به آب سالم درست می‌کردند. سقاخانه معمولا ظروف سنگی بزرگی بود که آب آشامیدنی را در آن می‌ریختند و پیماله‌هایی با زنجیر به آنها بسته می‌شد. سقاخانه در ابتدا بیشتر جنبه خدماتی داشت و بانی آن بیشتر به منظور ثواب بردن، به ساخت و نگهداری آن اقدام می‌کردند برخی سقاخانه‌ها دائم بودند و برخی دیگر در زمان‌های خاص ویژه هنگام عزاداری محرم برپا می‌شدند. برای آگاهی دادن به رهگذران در شب، شمع‌هایی در اطراف سقاخانه تعبیه و روشن می‌شد که بعدها جنبه‌ای مذهبی پیدا کرد و کسانی که نذر و نیازی داشتند هر شب جمعه، شمع‌هایی را در سقاخانه‌ها روشن می‌کردند. در تهران، بیش از ۲۹۰ سقاخانه وجود دارد که سقاخانه خداینده لو تنها سقاخانه مصور تهران است که از دوره قاجاریه به جا مانده است و از بی‌نظیرترین آثار تاریخی شهر تهران به شمار می‌رود. در تهران قدیم به لحاظ معماری و گستره مخاطبان، سقاخانه‌های نوروزخان، شیخ هادی نجم‌آبادی، سقاخانه آیینه و سقاخانه مصور خداینده‌لو شهرت زیادی داشت. سقاخانه نوروزخان در خیابان پانزده خرداد شرقی، جنب بازار آهنگران واقع شده بود و در گذشته نه چندان دور از معروف‌ترین سقاخانه‌های تهران به شمار می‌رفت. سراسر گذر این سقاخانه طاق‌بندی شده بود و شمایل بزرگان دینی و مذهبی، علم، بیرق و علامت سیاه را به آن می‌آویختند. زورخانه‌ای به همین نام در کنار این سقاخانه وجود داشت که از زورخانه‌های معروف و نامی شهر به شمار می‌رفت و دالان ورودی آن از زیر سقاخانه نوروزخان می‌گذشت. سقاخانه آیینه در خیابان ظهیرالاسلام قرار داشت. در تزئینات این سقاخانه آینه‌کاری بسیار به کار رفته و همین سبب نامگذاری سقاخانه به آینه شده است. این سقاخانه از سوی حاج میرآخور در سال ۱۳۰۴ قمری بنا شد و یکی از بزرگ و برق‌ترین سقاخانه‌های تهران به شمار می‌رفت.

Advertisement for General air conditioning units. Features the text: 'فروش، نصب، سرویس، شارژ گاز و لوله کشی زیر کار' and 'کولرهای گازی اسپلیت'. Includes a phone number: ۰۹۱۶۴۴۵۸۳۳۵ and a website: parstefstonsirjan.com.

Advertisement for Parsi Teflon. Features the text: 'قالی محلی دستباف سیرجانی' and 'پارسی تفلون سیرجان'. Includes a phone number: ۰۹۹۱۷۶۶۵۹۶۹.

Advertisement for Pistachio products. Features the text: 'کارخانه کارتن فرزان سیرجان' and 'نمونه کارهای جدید'. Includes a phone number: ۰۹۱۳ ۱۴۵ ۲۲۴۸.

Advertisement for Atobarsaid. Features the text: 'اتوبارسعید' and 'حمل اثاثیه منزل، میلمان، کالای صنعتی...'. Includes a phone number: ۰۹۱۳۶۳۴۵۰۴۴.

Advertisement for home renovation. Features the text: 'تعمیر لوازم خانگی در منزل' and 'یخچال، لباسشویی، جارو برقی، بخاری...'. Includes a phone number: ۰۹۳۸۱۴۵۵۲۶۰/۰۹۱۳۶۱۵۰۷۷۱.

Advertisement for furniture and home appliances. Features the text: 'تولیدی و بازار میل امام علی (ع)' and 'بیش از ۱۰ مدل انواع مبلمان'. Includes a phone number: ۰۹۱۲۴۱۵۸۰۰۱ and a website: parstefstonsirjan.com.